

TRGOVAČKI SUD U ZADRU

10 -12- 2018

PRIMLJENO

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Berislavićeva 11, Zagreb

Poslovni broj: 37 Pž-6344/2018-2

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Jagode Crnokrak, predsjednice vijeća, dr. sc. Jelene Čuveljak, sutkinje izvjestiteljice, i Božene Zajec, članice vijeća, u stečajnom postupku nad dužnikom RIVIJERA d.d. u stečaju Šibenik, Vladimira Nazora 53, OIB 04184053283, odlučujući o žalbi NATAŠE BAN iz Šibenika, Ive Družića 4, OIB 99881876163, protiv rješenja Trgovačkog suda u Zadru poslovni broj St-1081/2016-298 od 19. rujna 2018. i protiv rješenja Trgovačkog suda u Zadru poslovni broj St-1081/2016-299 od 19. rujna 2018., u sjednici vijeća održanoj 14. studenog 2018.

r i j e š i o j e

I. Odbija se žalba Nataše Ban iz Šibenika, kao neosnovana i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Zadru poslovni broj St-1081/2016-298 od 19. rujna 2018.

II. Odbija se žalba Nataše Ban iz Šibenika, kao neosnovana i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Zadru poslovni broj St-1081/2016-299 od 19. rujna 2018.

Obrazloženje

Trgovački sud u Zadru je rješenjem poslovni broj St-1081/2016-298 od 19. rujna 2018. naložio ranijoj zakonskoj zastupnici Nataši Ban da preda stečajnom upravitelju cjelokupnu poslovnu dokumentaciju dužnika do otvaranja stečajnog postupka te je odredio provođenje ovrhe ukoliko ista dobrovoljno ne preda dokumentaciju u roku osam dana. Iz obrazloženja proizlazi da je nad dužnikom Rivijera d.d. Šibenik otvoren stečajni postupak te je imenovan stečajni upravitelj Ivica Matas. Rješenjem od 16. studenog 2017. je ranijoj zakonskoj zastupnici izrečena novčana kazna jer nije predala svu poslovnu dokumentaciju, a stečajni upravitelj je podneskom od 14. lipnja 2018. obavijestio sud da mu Nataša Ban nije dostavila cjelokupnu poslovnu dokumentaciju, a ona je u svojem očitovanju od 18. srpnja 2018. istaknula kako je pozivala stečajnog upravitelja da pregleda dokumente i uzme one koji su mu potrebni jer se radi o nekoliko registratora dokumentacije te traži da se stečajni upravitelj točno izjasni koju dokumentaciju treba. Slijedom navedenog je sud utvrdio da ranija zakonska zastupnica nije dostavila svu dokumentaciju dužnika do otvaranja stečajnog postupka pa je donio pobijano rješenje na temelju čl. 234. st. 1. Zakona o parničnom postupku i čl. 42. st. 7. i čl. 43. Ovršnog zakona („Narodne novine“ broj: 112/12, 25/13 i 94/14) u vezi s čl. 10. Stečajnog zakona.

Protiv navedenog rješenja žalbu je podnijela Nataša Ban iz svih žalbenih navoda odnosno zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, pogrešne primjene materijalnog prava i bitnih povreda odredaba stečajnog i parničnog postupka te predlaže da ovaj sud ukine pobijano rješenje.

U žalbi u bitnome ističe da pobijano rješenje nije osnovano na ijednom dokazu jer ističe da je dostavila poslovnu dokumentaciju a ono što je zatražio stečajni upravitelj predstavlja arhivu na koje postoje desetine registratora i koja je s financijskog stajališta potpuno nebitna za ocjenu poslovanja nekog društva te je sadržana u financijskim izvješćima i dokumentaciji koja je već dostavljana stečajnom upravitelju. Navodi i da je sud trebao pozvati stečajnog upravitelja da se izjasni koje sve točno dokumente traži i da se isto ispita putem stručne osobe (vještaka odgovarajuće struke).

Žalba nije osnovana.

Ispitavši pobijano rješenje na temelju odredbe čl. 381. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 25/13 i 89/14; dalje: ZPP) u vezi s čl. 10. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 71/15 i 104/17; dalje: SZ) u granicama razloga navedenih u žalbi i pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a i na pravilnu primjenu materijalnog prava, ovaj sud nalazi da je pobijano rješenje pravilno i zakonito.

Ovaj sud nije našao da bi u postupku koji je prethodio donošenju pobijanog rješenja niti u pobijanom rješenju bile počinjene bitne povrede odredaba parničnog postupka na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti.

U konkretnom slučaju iz dostavljenog dijela spisa proizlazi da je dio poslovne dokumentacije Nataša Ban predala stečajnom upravitelju, no i iz samih navoda žalbe proizlazi da ona nije predala stečajnom upravitelju svu dokumentaciju kojom raspolaže već iznosi svoje mišljenje u pogledu toga koja bi dokumentacija bila potrebna stečajnom upravitelju a koja dokumentacija mu nije potrebna.

Nataša Ban je sa danom otvaranja stečajnog postupka prestala biti zakonska zastupnica dužnika Rivijera d.d. u stečaju te je stečajnom upravitelju bila u obvezi predati svu dokumentaciju kojom raspolaže u vezi predmetnog dužnika (dakle sve knjigovodstvene isprave koje su bile temelj za poslovne knjige dužnika, svu dokumentaciju vezanu uz sudske sporove tog dužnika, arhivu dužnika i svaki drugi papir, dokument, pečat i dr. koji se odnosi na dužnika). Dakle neosnovan je žalbeni navod o obvezi suda da putem sudskog vještaka utvrđuje da li je neki dokument dužnika potreban stečajnom upravitelju ili nije, već je obveza zakonskog zastupnika da preda svu dokumentaciju jer raniji zakonski zastupnik mora surađivati sa stečajnim upraviteljem i on nema zakonskih ovlasti da zadrži poslovnu dokumentaciju dužnika.

Stoga žalbenim navodima kojima žaliteljica ukazuje na obvezu stečajnog upravitelja da svaki dokument točno označi, pa će ona isti dostaviti, nije od utjecaja na pravilnost i zakonitost pobijanog rješenja. Slijedom toga, valjalo je na temelju odredbe čl. 10. SZ-a u vezi

s čl. 380. t. 2. ZPP-a žalbu ranije zakonske zastupnice odbiti kao neosnovanu i potvrditi rješenje prvostupanjskog suda.

Trgovački sud u Zadru je rješenjem poslovni broj St-1081/2016-299 od 19. rujna 2018. ranijoj zakonskoj zastupnici Nataši Ban izrekao novčanu kazu u iznosu od 10.000,00 kn koju je dužna uplatiti u roku od 30 dana u protivnom će se provesti prisilno izvršenje novčane kazne. Iz obrazloženja proizlazi da je nad dužnikom Rivijera d.d. Šibenik otvoren stečajni postupak te je imenovan stečajni upravitelj Ivica Matas. Rješenjem od 16. studenog 2017. je ranijoj zakonskoj zastupnici izrečena novčana kazna jer nije predala svu poslovnu dokumentaciju, a stečajni upravitelj je podneskom od 14. lipnja 2018. obavijestio sud da mu Nataša Ban nije dostavila cjelokupnu poslovnu dokumentaciju, a ona je u svojem očitovanju od 18. srpnja 2018. istaknula kako je pozivala stečajnog upravitelja da pregleda dokumente i uzme one koji su mu potrebni jer se radi o nekoliko registratora dokumentacije te traži da se stečajni upravitelj točno izjasni koju dokumentaciju treba. Stečajni upravitelj je podneskom od 30. kolovoza 2018. istaknuo kako mu ranija zakonska zastupnica i dalje nije dostavila cjelokupnu poslovnu dokumentaciju. Slijedom navedenog je sud utvrdio da ranija zakonska zastupnica nije dostavila svu dokumentaciju dužnika do otvaranja stečajnog postupka a što joj je bilo naloženo i ranijim rješenjima, te joj je već bila izrečena novčana kazna, pa je donio pobijano rješenje na temelju čl. 10. i čl. 178. SZ-a.

Protiv navedenog rješenja žalbu je podnijela Nataša Ban iz svih žalbenih navoda odnosno zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, pogrešne primjene materijalnog prava i bitnih povreda odredaba stečajnog i parničnog postupka te predlaže da ovaj sud ukine pobijano rješenje.

U žalbi u bitnome ističe da je potrebno razlikovati relevantnu dokumentaciju od nebitne jer je stečajnom upravitelju dostavljena sva dokumentacija koja je bila temelj postupanja Porezne uprave prilikom određivanja porezne osnovice, razreza poreza i drugih davanja te je to tijelo smatralo dokumentaciju dostatnom. Ističe da je dokumentacija koju je zatražio stečajni upravitelj ona koja se nalazi u arhivi, na koje postoji desetina registratora i koja je sa financijskog stajališta potpuno nebitna za ocjenu poslovanja nekog društva. Ističe da je sud trebao stečajnom upravitelju naložiti da istakne koje točno dokumente traži i da se to ispita putem stručne osobe (vještaka odgovarajuće struke). Navodi i da je stečajni upravitelj neosnovano osporio tražbine nekih vjerovnika, te se postavlja pitanje na temelju koje je dokumentacije to stečajni upravitelj napravio.

Žalba nije osnovana.

Ispitavši pobijano rješenje na temelju odredbe čl. 381. ZPP-a u vezi s čl. 10. SZ-a u granicama razloga navedenih u žalbi i pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a i na pravilnu primjenu materijalnog prava, ovaj sud nalazi da je pobijano rješenje pravilno i zakonito.

Ovaj sud nije našao da bi u postupku koji je prethodio donošenju pobijanog rješenja niti u pobijanom rješenju bile počinjene bitne povrede odredaba parničnog postupka na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti.

U konkretnom slučaju iz dostavljenog dijela spisa proizlazi da je dio poslovne dokumentacije Nataša Ban predala stečajnom upravitelju, no i iz samih navoda žalbe proizlazi da ona nije predala stečajnom upravitelju svu dokumentaciju kojom raspolaže već iznosi svoje mišljenje u pogledu toga koja bi dokumentacija bila potrebna stečajnom upravitelju a koja dokumentacija mu nije potrebna.

Nataša Ban je sa danom otvaranja stečajnog postupka prestala biti zakonska zastupnica dužnika Rivijera d.d. u stečaju te je stečajnom upravitelju bila u obvezi predati svu dokumentaciju kojom raspolaže u vezi predmetnog dužnika (dakle sve knjigovodstvene isprave koje su bile temelj za poslovne knjige dužnika, svu dokumentaciju vezanu uz sudske sporove tog dužnika, arhivu dužnika i svaki drugi papir, dokument, pečat i dr. koji se odnosi na dužnika). Dakle neosnovan je žalbeni navod o obvezi suda da putem sudskog vještaka utvrđuje da li je neki dokument dužnika potreban stečajnom upravitelju ili nije, već je obveza zakonskog zastupnika da preda svu dokumentaciju jer raniji zakonski zastupnik mora surađivati sa stečajnim upraviteljem i on nema zakonskih ovlasti da zadrži poslovnu dokumentaciju dužnika.

Pravilno je utvrđena i visina kazne u skladu s čl. 178. SZ-a, a uzimajući u obzir sve okolnosti konkretnog slučaja, te uporno odbijanje zakonske zastupnice da preda dokumentaciju.

Stoga žalbenim navodima kojima žaliteljica ukazuje na obvezu stečajnog upravitelja da svaki dokument točno označi, pa će ona isti dostaviti, nije od utjecaja na pravilnost i zakonitost pobijanog rješenja. Slijedom toga, valjalo je na temelju odredbe čl. 10. SZ-a u vezi s čl. 380. t. 2. ZPP-a žalbu ranije zakonske zastupnice odbiti kao neosnovanu i potvrditi rješenje prvostupanjskog suda.

Zagreb, 14. studenog 2018.

Predsjednica vijeća
Jagoda Crnokrak, v. r.

Za točnost ispravka – ovlašteni službenik
Brankica Curman